

[Holdgaard.]

i det Arbejde, de eventuelt kan komme til at foretage dernede.

Vi er, som sagt, villige til at medvirke til en fornuftig Ordning af alle de Forhold, som her er omtalt, og hvis et særligt Udvalg som det, der er stillet Forslag om fra Socialdemokraternes Side, kan bidrage til, om jeg saa maa sige, at bringe bedre Orden i Erhvervsforholdene dernede, virke ligesom mere samlende paa de forskellige Opgaver, vil vi selvfølgelig være villige til at medvirke til et saadant Udvalgs Nedsættelse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kammersgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Kammersgaard: Det ærede Medlem Hr. Ulrich spurgte mig før, hvilket Resultat det Udvalg var kommet til, som var blevet nedsat for at forberede Opførelsen af et nyt Sindssygehospital i Jylland. Jeg skal tillade mig at henvise til den Omtale, jeg gjorde denne Sag til Genstand for under Finanslovbehandlingen, og hvoraf det fremgik, at dette Udvalg afgav Betænkning i November 1925, at samtlige Medlemmer af Udvalget paa eet nær anbefalede at bygge et nyt Hospital, og at kun to Medlemmer subsidiært foreslog rent foreløbig at udvide Aarhus Hospital med 200 Pladser, for at det kunde komme paa Højde med de andre. Jeg maa maaske tilføje, at jeg meget vilde ønske, at Spørgsmaalet om Afbenyttelsen af Augustenborg Slot til Hospital maatte blive inddraget under Overvejelserne af dette Spørgsmaal.

Holstein: Jeg hilser dette Lovforslag velkommen i Princippet, dels fordi der gennem det stilles særlige Midler af de Beløb, Staten har til Disposition til sin Udstykningspolitik, til Raadighed for de særlige jordpolitiske Formaal i Sønderjylland, og dels fordi man her er slaaet ind paa den Vej, som jeg saa indtrængende lyste efter for et Aars Tid siden: at gøre Brugene i de sønderjydske Landsdele — og særlig i de truede Egne — større end i det øvrige Kongerige.

Men jeg maa samtidig sige, at det forekommer mig, at Lovforslaget, set paa Baggrund af de nationalpolitiske og jordpolitiske Forhold i Sønderjylland i Øjeblikket, er et overmaade beskedent Skridt fra den højtærede Regerings Side. Jeg vil gerne spørge den højtærede Stats- og Landbrugsminister, om han ikke mener, at det vilde være hensigtsmæssigt, medmindre

det allerede er opnaaet, at der i Landbrugsministeriet til Stadighed fandtes nøjagtige Kort over de jordpolitiske Bevægelser i de sønderjydske Landsdele, dels fra dansk Side — fra danske Statsinstitutioners og danske Privatinstitutioners Side som Landeværnet — og dels fra tysk Side, saaledes at man havde en Art jordpolitisk Generalstabskort af Sønderjylland, hvorved man til enhver Tid kunde følge Bevægelserne og danne sig et Skøn over, hvilke politiske Træk der burde foretages fra dansk Side.

Hvis Forholdene dernede er, som det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen har skildret dem — og som meget tyder paa, at de er —, saa synes jeg ikke, at dette Lovforslag, saa rigtig det kan være i Princippet, i Virkeligheden yder det, der fra Statens Side burde ydes til Løsning af de Problemer, vi her staar overfor. Jeg synes, at de Bemærkninger, der er fremsat til Lovforslaget, er overmaade tynde og intetsigende under den tilstedeværende vanskelige nationalpolitiske Situation dernede. Jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis der i højere Grad — og det lyste jeg ogsaa efter i Fjor — tilstræbtes en Koncentration og Co-Ordination baade af Statsforanstaltninger, de offentlige Kræfter, som arbejder dernede, og de private Kræfter, saa vilde det være muligt at føre en langt mere effektiv Jordpolitik, en langt mere maalbevidst Politik, end det i Øjeblikket synes at være Tilfældet.

Det er jo udmærket, at den danske Statsminister i Genforeningsaaret 1920 erklærede, at Danmarks nye Grænse var indiskutabel; men hvis det faktiske Forhold er det, at Grænsen gøres mere og mere diskutabel paa den ene Side ved Sorgløshed, Slaphed og Magelighed fra dansk Side og paa den anden Side ved Anmasselse, Paa-gaaenhed og Ihærdighed fra tysk Side, nytter det jo ikke ret meget, at den danske Statsminister erklærer, at den er indiskutabel.

Jeg synes, at en af de allervigtigste nationalpolitiske Statsopgaver for Danmark maa være at sikre, at Grænsen ikke blot formelt, men faktisk bliver mere og mere indiskutabel. Det skulde dog nødigt komme dertil, at Forholdene i de genvundne Landsdele udviklede sig saaledes, at under en kommende storpolitisk Konflikt større eller mindre Dele af de sønderjydske Landsdele paa ny kunde blive Handelsobjekt i det storpolitiske diplomatiske Spil, fordi vi havde varetaget den Gave, vi fik efter Sejren i Verdenskrigen, daarligt og med utilstrækkeligt Fremsyn og Omsorg.

Jeg ved ikke, om den højtærede Stats-